

ta ni prišel brez važnih sporočil v Pariz, je gotovo; s kakošnimi pa, to še sedaj ni znano. Iz Petrograda se piše, da nesreča, ki je unidan Ruse v Sevastopolji zadela, je rusovsko ljudstvo še bolj oserčilo za vojsko; ko je car na svojega godú dan (11. dan t. m.) jezdaril v cerkev, ga je ljudstvo po vsih ulicah sprejemalo s takim nadušenim „hurrah“, da ni bilo ne konca ne kraja. — 12.000 Turkov se je do 14. t. m. že iz Krima preselilo na bojišče v malo Azijo. — Ni res, da bi bili Rusi vožnjo po Donavi zaperli in da bi bili ustavili tudi žitne ladije avstrijske. — Mladi portugalski kralj Pedro se je 5. dan t. m. vsedel na kraljev prestol v Lisabonu. — Dragina žita na Francozkem dela vladi velike skerbí; žitna cena zato ondi čedalje bolj preskakuje; porajtali so, da blizo 35 milijonov hektolitrov žita jim bo zmanjkovalo. — V Ludwigsburgu (na Virtemberžkem) se je oanoval odbor za nemške naselnike v Jeruzalemu; že nabira doneske v ta namen. — Baron Ditrich, tudi Krajncem znan, ki je nedavnej na Dunaji umerl, je zapustil blizo 10 milijonov gold.; le samih cekinov, holandskih, so v zapuščini našli 25.000. — Angležki časniki so zrajtali, da na Turškem vsako leto 300 milijonov funtov tobaka popuhajo in da po tem takem vsaki izmed 8 milijonov tobakarjev na leto 40 funtov tobaka popije! — V Petrograd pričakujejo te dni perzijskega poslanca, ki pride mladega rusovskega cara pozdravljat v imenu svojega vladarja, šaha perzijskega; čujte dragi braveci, kako se piše ta mož: Mukarrabul-Chakan-Seiff-Ul-Melik-Abbas-Chuli-Khan — je kratko ime njegovo!

Udovec.

(Kratkočasna ribniška povest).

Al pač poznate kraj, kjer pridni ljud
Obraca zimski čas brez vsih zamud
V pletenje rajt, v obode sit, v rešeta?
Tam živel je kdaj fant, Andrej Terpin,
Tak priden, učen, de se še edin
Ni našel kos mu na vse kraje sveta;
Imel ni nič mem deloželnih rok,
Pa vedil ni za stiske, ne za stok.

Čemú bi neki samec bil ostal?
Pajdaša svoj'ga snubit je poslal,
In vzel je pomočnico urno, zalo.
Še bolj mem njega učna bla je ta,
Krojiti vitre, adra tkati zna;
In toliko rešet spleteta kmalo,
De bajto kupita. V obrambo rev
Priženeta 'z semnja clo kravo v hlev.

Ime Terpin je večí laž vsak dan,
Andrejček hodi pridno v svet prostran,
Rešeta, rajte nosi po prodaji.
In kdar ob leti verne se domú;
V zibeli najde družiga sinú,
Telička družiga on najde v staji.
Ves srečen sreči hotel ni verjet',
De ima luknjic več ko sto rešet.

Pa za-nj je blo preveč že luknjic dveh,
Skoz dve uide sreča mu na vspeh;
V porodu tretjim vzame smert nemila
Mu milo ženo, — to je pač britkó! —
Britkeji pa, de kravo pitano
Je lastna preobilna mast zalila;
Povejte zdaj, al ni to za-nj preveč:
En dan — in bla je vsa, vsa sreča preč!

Zdaj res terpin, on na čelešniku
Sedí, grozeč se svetu in Bogú.
Z očí kaplja mu bistrih solz po dvoje,
Mu kane desna solza za ženó,
Po kravi joka levo se okó;
Sosedov skerbnihi v hišo stopi troje,
Zvestó tolažit ga in ga mirit,
Strašán obup po duši mu gasit.

Pa vse zastonj! Le na čelešniku
Sedí, grozeč se svetu in Bogú,
Zdihuje bolj, obup ga bolj ujeda.
Britkost in težo svojih strašnih zgub

Si on zvišuje sam'mu sebi v kljub,
Ker jih tak verno na solzice gleda; —
Le škoda, de je mikroskop že znan.
Scer bi Andreja hvalil svet prostran.

Čemú? Za-nj bi blo to pač prazna stvar!
Kako bi ptuje hvale blo ga mar,
Ki še sosedov svojih zdaj ne sliši,
Ki mir zgubljen mu vlivajo v sercé,
In britkih solz studenec mu sušé
Tak skerbno, de hrumi vse krog po hiši.
Pa le zastonj je ves njih opomin,
Kar nič jih ne poslušá moj terpin.

Zdaj stopi v hišo med-nje še župan,
Mož zbog modrosti svoje dalječ znan,
In ta Andreju bistroumno pravi:
»Bog ti je milo, pridno ženo vzel;
Čemú bi neki jokál? Mar vesel
Britkost in žalost tje na stran postavi;
Andrej, Bog jemlje, jemlji pa še ti,
De britkoserčna žalost te miní!«

Modrosti taki se začudi vse,
Sosedam vsim ta svet očí odpre;
Županove so ble pa pred odperte,
(Jaz sicer rad, kar zvem, vse zamolčim,
In tudi to vam skrivno le zročim)
Rad znebil bi se hčere bil četerte.

Za to on bistroumno ponoví:
»De, de: Bog jemlje, jemlji pa še ti!«
»Pač res! Po vasi dosti je devic,
Dost pridnih rok, še več cvetečih lic!«
Tak učenik županu v govor seže.
»Sej veš, jaz tudi hčeri dve imam;
Le zberi eno; rad, prav rad jo dam;
Že marsikdo loví ju v svoje mreže.
Pa nečem —«. Tú pogled županov srep
Mu up in jezik dene v terd precep.

Andrej le zdiha, nič ne govori,
S pestjo si tare solze iz očí,
In gleda, kak se vse krog njega trudi;
Ta bi mu zalo sestro rad oddal,
Un prosi, de njegovo svast bi zbral,
In tretji hčerko sinovo mu nudi;
Tak hrum in šum je bil okrog njega,
Ko med prodajavci na dan semnja.

Nazadnje brivec v hišo prisopí,
Razpeni mjilo, zbrusi britve tri,
In jame briti mu udovsko brado,
Ter pravi: »Ljubi bratec«, sodrug moj,
Jaz vem za lek, pomagal ti bo koj;
Le vzemi moje ujne Rezo mlado.
Sej jo poznaš, de pridno je dekle;
Pri meni služi, tudi — brije že!«

In kakor de bi seršen pičil ga,
Poskoči moj Andrej s čelešnika;
Od jeze penast vpíje: »Sram vas bodi!
Pokopal komaj milo sim ženó,
Deset naj družih vzamem že za njo,
Oženim naj se clo še v lastnim rodi! —
Prišla mi je pa tudi krava preč,
In kdo zmed vas ponuja mi repeč?!«

Rodoljub Ledinski.

Opombice: učen, čna, no, gelehrig, — adro, Siebboden, —
zbog, wegen, — svast, Schwägerin, — sodrug, Nachbar

Milodari,

poslani na Krajnsko za reveže, ki so za kolero zboleli:
Gosp. J—f na K. 8 fl.

Stan kursa na Dunaji 24. septembra 1855.

Obligacije	5 %	75 ⁷ / ₁₀ fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	72 ¹ / ₂ fl.
deržavnega	4 ¹ / ₂ %	66 ¹ / ₄ "	Windšgrac. " "	20 " 26 "
dolga	4 %	60 ¹ / ₂ "	Waldstein. " "	20 " 25 ¹ / ₄ "
	3 %	46 ¹ / ₂ "	Keglevičeve " "	10 " 10 ¹ / ₄ "
	2 ¹ / ₂ %	37 ¹ / ₄ "	Cesarski cekini.	5 fl. 24
Oblig. 5% od leta 1851	B 88	"	Napoleondor (20 frankov)	8 fl. 56
Oblig. zemljiš. odkupa 5%	65	"	Suverendor	15 fl. 36
Zajem od leta 1834 . . .	229	"	Ruski imperial	9 fl. 14
" " 1839 . . .	121 ¹ / ₄ "	"	Pruski Fridrihsdor . . .	9 fl. 26
" z loterijo od leta 1854	97 ⁷ / ₈ "	"	Angležki suverendor . .	11 fl. 12
" národni od leta 1854	79 ⁷ / ₂ "	"	Nadavk (agio) srebra:	
			na 100 fl. 15 ¹ / ₄ fl.	